

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Linguae.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

LINGVÆ. Actor. 2.

ARGVMENTVM.

Quum Christi Discipulos novis linguis loquentes Judæi putarent ebrios esse, Petrus ad eos orationem habens demonstrat, illud esse donum Spiritus Sancti, a Christo in vitam excitato effusi. Hoc audito, illi pœnitentiam agunt, & in Christi nomine lavantur.

Judæi, Alius, Petrus.

Nonne omnes hi, qui loquuntur, Galilæi sunt? *Al.* Sunt: *J.* Ecquid est, quod nostrum quisque vernaculam sibi linguam audiat? Parthi, Medi, Elamitæ, Mesopotamiæ incolæ, & Judæa, & Cappadociæ, Pontique & Asiæ, & Phrygiæ, Pamphiliæ, & Ægypti, & ejus Libiæ partis, quæ est secundum Cyrenen, & peregrinantes Romani, tum Judæi, tum adventitii, Cretensesque & Arabes, audimus eos rerum divinarum amplitudinem nostris cujusque linguis eloquentes. Hoc quidem jam non humanum est. Equidem sic obstupesco, ut nesciam, vigilemne, an somniem. Quid hoc rei est? *Al.* Bacchi agitatio est. O Jacche, pater es eloquentiæ! *J.* Quid ais? *Al.* a) Vini pleni sunt, mera temulentia est. Unde enim tam multas linguas, tam diversas, tam repente didicissent? *P.* Viri Judæi, & Hierosolymæ incolæ omnes, attendite, & mecum quæ dicam recognoscite.

S 4

a) Imo erant ipsimet insania ebrii, qui putarent, ebrietate disci linguas.

scite. Non sunt hi temulenti, quemadmodum vos arbitramini, (est enim hora diei tantum tertia) sed viget illa Vatis ^{b)} Joelis prædictio: Ultimis autem temporibus (inquit Deus) omne hominum genus meo spiritu perfundam, ita ut vestri filii filiarumque vaticinentur, & juvenes visis, & senes in somniis edoceantur. Quin etiam servi & ancillæ tunc meo spiritu delibati vaticinabuntur. Sed id signis quibusdam præsignificabo, ^{c)} tum supra in cælo, tum infra in terra, videlicet sanguine, & igne, & fumido vapore. Ipse sol tenebris obducetur, & luna sanguine, antequam Domini magnus ille & insignis dies veniat. Quisquis autem Domini nomen invocarit, evadet salvus. Audite verba hæc, viri Israelitæ; Jesum Nazarenum, at quem virum? qui vobis a Deo ^{d)} representatus est, portentis, miraculis, signis, quæ per eum Deus in medio vestrum edebat, ut scitis: hunc definito Dei concilio & providentia traditum, hominum impiorum opera comprehensum, ad palum alligatum sustulistis: quem Deus ereptum ex mortis doloribus, in vitam revocavit, quatenus fieri non poterat, ut morte teneretur. David enim dicit ^{e)} de eo: propositum mihi Dominum ob oculos semper habeo: eoque mihi dextero,

nulla

b) cap. II. 28 seq.

c) Hæc videntur accidisse, cum in Christi crucifixione tenebræ extiterunt, & cætera, quæ narrantur ab Evangelistis.

d) Præsens exhibitus.

e) Ps. XVI. 8. seqq.

nulla re commoveor: nec vero solum mentis at-
 que animi lætitia gestio, verum etiam ipso corpore
 fidenter præsto: quod tu animam meam apud
 inferos non deseres, nec permittes, ut is, qui tibi
 sua pietate placet, interitu deleatur: sed me f)
 viam vitæ docebis, mihiq̄ue cumulatifsimam apud
 te voluptatem præstabis. Si licet apud vos, fra-
 tres, libere de summo patre Davide loqui: is &
 vitam finivit, & sepultus est, & ejus monumentum
 apud vos ad hoc tempus extat. Sed cum vates
 esset, & sciret Deum sibi juravisse, sese ex fœtu
 lumborum ejus, quod ad humanam conditionem
 pertinet, suscitaturum Christum, & in ejus folio
 collocaturum: præsciens Christi resurrectionis di-
 xit: ejus neque animam apud inferos relinquen-
 dam, neque corpus interitu esse delendum. Hunc
 Jesum suscitavit Deus, cujus nos omnes testes su-
 mus. Is Dei dextera elatus, & promissum Sancti
 Spiritus a Patre consecutus, effudit hoc, quod vos
 nunc videtis & auditis. Neque enim David ad-
 scendit in cœlum, sed is ipse loquitur ad hunc
 modum: Dixit Dominus Domino meo: sede ad
 dexteram meam, donec tuos tibi hostes instar sub-
 fellii calcandos tradidero. Hoc igitur pro certo
 habeat omnis Israelis posteritas, Dominum & Chri-
 stum factum a Deo esse hunc ipsum Jesum, quem
 vos crucifixistis. *Jud.* O nos impios! Quid age-
 mus fratres? *P.* Mutate pristinam mentem, &
 abluimini cuncti in nomine Jesu Christi, ad remis-
 sionem peccatorum, & accipietis munus sancti Spi-
 ritus.

S 5

ritus.

f) In vitam reduces.

ritus. Ad vos enim pertinet promissio & ad vestros liberos, & ad omnes remotiores, quoscunque vocaverit Dominus Deus noster. Quamobrem habete curam salutis vestræ & eripite vos ex hoc perverso hominum genere. *ꝯ*. Bene & liberaliter dicis, & nobis omnino si placet. Eluamur.

SENTENTIA.

De spiritualibus carnaliter judicant carnales.

CLAUDVS. Actor, 2.

ARGVMENTVM.

Claudum sanant Petrus & Joannes. Deinde concursu facto populi, Petrus ad populum de Jesu (in cujus nomine fuerit sanatus ille) verba facit. Hic superveniunt sectæ doctorum, & Apostolos in vincula dant.

Claudus, Petrus & Joannes, Populares, Sacerdotes & Antistites sani, & Sadducei.

Respicite hunc miserum claudum, viri optimi, quem mater claudum peperit, ita ut nunquam sese pedibus potuerit sustinere. Date mihi aliquid honoris & amoris Dei gratia, ut vobis Deus sese vicissim benignum præbeat. *Pet.* Aspice nos. *a)* Neque argentum mihi, neque aurum est: sed quod habeo, hoc tibi do. In nomine Jesu Christi Nazareni surge & ambula. *Cl.* O mirum miraculum! ut mihi roborati sunt pedes? ut nunc firmiter incedo? O quam dulce est, consecutum esse

bona,

a) Hanc Apostolorum paupertatem animadvertant eorum successores.